

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **E. L.**, zast. JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 5. 2020, č. j. MV-53953-4/SO-2020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2020, č. j. 5 A 68/2020 - 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši **1 000 Kč**, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupkyně JUDr. Ireny Strakové, advokátky se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Městského soudu v Praze, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované. Ta jím zamítla odvolání stěžovatele a potvrdila usnesení Ministerstva vnitra ze dne 6. 2. 2020, č. j. OAM-03461-72/TP-2016, jímž bylo podle § 169 odst. 8 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů,

ve znění pozdějších předpisů, zastaveno řízení o žádosti žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu na území České republiky.

[2] Městský soud žalobu odmítl, neboť nesplňovala náležitost podle § 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) – nebyly v ní vymezeny žalobní body. Stěžovatel pouze konstatoval svůj názor o nezákonnosti napadeného rozhodnutí a vyjmenoval ustanovení, která měla být porušena, což nelze považovat za dostatečné vymezení skutkových a právních důvodů nezákonnosti napadeného rozhodnutí ve smyslu citovaného ustanovení.

[3] Vzhledem k tomu, že žaloba byla podána v předposlední den lhůty večer (napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno 20. 5. 2020, třicetidenní lhůta k podání žaloby podle § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců skončila 19. 6. 2020, žaloba byla doručena 18. 6. 2020 v 18:44 hodin), městský soud nevyzýval stěžovatele k doplnění žaloby podle § 37 odst. 5 s. ř. s. Žalobní body totiž lze doplnit pouze ve lhůtě k podání žaloby a žalobce by se tak s případnou výzvou soudu k doplnění žaloby nemohl včas seznámit a reagovat na ni. Soud se mohl se žalobou fakticky seznámit až dne 19. 6. 2020 a bylo nereálné, aby poslední den lhůty stihl prostudovat žalobu, vydat výzvu k odstranění vady žaloby, tuto výzvu žalobci doručit a současně mu ještě poskytnout lhůtu k odstranění této vady, když tato lhůta téhož dne končila.

[4] Jelikož marným uplynutím lhůty pro podání žaloby se stává vada žaloby spočívající v absenci žalobního bodu neodstranitelnou, městský soud postupoval podle § 37 odst. 5 s. ř. s. a žalobu odmítl.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované

[5] Stěžovatel považuje svoji kasační stížnost za přijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s.

[6] Namítá, že městský soud měl přes obecnost uplatněných žalobních bodů možnost napadené rozhodnutí přezkoumat. Jelikož tak neučinil, nedostatečně posoudil stěžovatelovu situaci, a to přesto, že mu rozhodující skutkové okolnosti byly známy z návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě.

[7] Žalovaná se ztotožňuje s posouzením městského soudu a navrhuje zamítnutí kasační stížnosti.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatel je zastoupen advokátkou (§ 102 a násl. s. ř. s.).

pokračování

[9] V nynější věci se nejedná o věc mezinárodní ochrany a v důsledku toho není aplikovatelný § 104a s. ř. s., který upravuje institut nepřijatelnosti kasační stížnosti právě a pouze pro věci mezinárodní ochrany.

[10] Poté přistoupil k přezkumu usnesení městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[11] Dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[12] Městský soud postupoval v nynější věci v souladu se zákonem a relevantní judikaturou Nejvyššího správního soudu.

[13] Zcela správně vyhodnotil, že podaná žaloba neobsahovala řádně vymezené žalobní body ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Žalobce je v žalobě povinen uvést jasné individualizovaná skutková tvrzení, vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit a ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti (srovnej rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, č. 835/2006 Sb. NSS). Stěžovatel však v žalobě pouze obecně odkázal na zákonná ustanovení, která dle jeho názoru měla být porušena, jinými slovy neuvedl jediný konkrétní důvod, proč by napadené rozhodnutí žalované mělo být nezákonné.

[14] Vzhledem k tomu, že žaloba neobsahovala žalobní body, nebyly splněny podmínky pro to, aby ji městský soud věcně projednal. Postupoval tedy v souladu se zákonem, když ji odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. (srovnej rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017 - 31, č. 3733/2018 Sb. NSS). Za situace, kdy nebyly splněny podmínky k věcnému projednání žaloby, je zcela bezvýznamné, zda byly městskému soudu známy skutkové okolnosti věci.

[15] Městský soud taktéž v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (citovaným rozsudkem rozšířeného senátu sp. zn. 3 Azs 66/2017) náležitě odůvodnil, proč nepřistoupil k vydání výzvy k odstranění vad žaloby podle § 37 odst. 5 s. ř. s. Nejvyšší správní soud ověřil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno dne 20. 5. 2020. Vzhledem k tomu, že lhůta k podání žaloby činí podle § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců 30 dnů, posledním dnem lhůty byl den 19. 6. 2020. Žaloba byla městskému soudu doručena 18. 6. 2020 v 18:44 hodin a bylo prakticky nereálné, aby během posledního dne lhůty vyhotovil a doručil stěžovateli výzvu k odstranění vad žaloby a stěžovatel na ni stihl reagovat; stěžovatel ostatně ani v kasační stížnosti netvrdí, že by žalobu byl schopen doplnit.

[16] Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že městskému soudu bylo dne 19. 7. 2020 doručeno doplnění žaloby, na výše uvedeném to však nic nemění. Podle § 71 odst. 2, věty třetí, s. ř. s. lze totiž žalobu rozšířit o další žalobní body pouze ve lhůtě pro podání žaloby, která uplynula o měsíc dříve.

IV. Závěr a náklady řízení

[17] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti, kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[18] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované v řízení o kasační stížnosti nevznikly náklady nad rámec úřední činnosti.

[19] Stěžovatel společně s podáním kasační stížnosti požádal, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Soud o tomto návrhu nerozhodoval, neboť bezprostředně po shromáždění potřebných podkladů přistoupil k rozhodnutí ve věci samé a za těchto okolností by bylo posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku zbytečné.

[20] Vzhledem k tomu rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč stěžovateli. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupkyně JUDr. Ireny Strakové, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 10a odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2020

JUDr. Radan Malík
předseda senátu